

Η Νέο-Κρανιοϊερή Θεραπεία δεν είναι μια ακόμη θεραπευτική μέθοδος αλλά είναι τρόπος ζωής...

(Μέρος Δεύτερο)

■ Γράφουν οι: Natascha Lotze και Άρις Χατζηνάσιος - www.neocrania.com, neocraniosacral@gmail.com

Ο πόνος ή η οποιαδήποτε ασθένεια δεν είναι εχθρός...

Το τι εννοούμε εμείς στην Νέο-Κρανιοϊερή Θεραπεία και πώς βλέπουμε ένα σύμπτωμα στον άνθρωπο προσπαθήσαμε να το διευκρινίσουμε προς το τέλος του πρώτου μέρους αυτού του άρθρου. Για μας οτιδήποτε στον εαυτό μας δεν προσπαθήσουμε να το κατανοήσουμε, να επικοινωνήσουμε μαζί του, να το ακούσουμε και μετά να ακολουθήσουμε έστω με αργά βήματα τον δικό μας δρόμο στην ζωή, θα μας οδηγήσει με μαθηματική ακρίβεια σε χειρότερες καταστάσεις της υγείας μας. Ο πόνος μια δυσλειτουργία

ενός οργάνου ή μια ασθένεια θέλουν να ακουστούν από εμάς τους ίδιους. Αν τους «πολεμήσουμε», δηλαδή τους φιώσουμε με φάρμακα ή οποιαδήποτε θεραπευτική προσέγγιση που σκοπό έχει να εξαλείψει τον πόνο ή την ασθένεια, τότε το σώμα αργά ή γρήγορα θα εμφανίσει μια δυσκολότερη κατάσταση ή ασθένεια. Δεν το κάνει όμως για να μας εκδικηθεί, αλλά για να μας αφυπνίσει.

Καθημερινά ακούμε ιστορίες πόνων, οργάνων, φόβων, όγκων ή ολόκληρων μελών του σώματος, όπου ο καθένας τους μας δηλώνει εντελώς ξεκάθαρα ότι είναι μια ξεχωριστή προσωπικότητα και σαν τέτοια ποτέ δεν τους έχει ανικρίσει ο Θεραπευόμενος (για μας στην Νέο-Κρανιοϊερή Θεραπεία, ο Ταξιδιώτης). Διηγούνται την πορεία της οντότητάς τους στην ζωή και στο σώμα του Ταξιδιώτη. Πότε πρωτοεμφανίστηκαν και πού. Πώς τους συμπεριφέρθηκε και τους μεταχειρίστηκε ο Ταξιδιώτης, πού μετακινήθηκαν στην πορεία της ζωής του μέσα στο σώμα του και τι μετάλλαξη έκαναν.

Οι προσωπικότητες μέσα μας είναι γεμάτες παράπονο ότι για αυτούς ο Ταξιδιώτης ποτέ δεν έχει χρόνο, αλλά για οποιοδήποτε άλλο πράγμα έχει. Έχουν πολύ κατανόηση για αυτόν/αυτήν αλλά τα όρια των αντοχών του σώματός τα έχει υπερβεί κατά πολύ. Όσο λοιπόν ζούμε με την αίσθηση ότι για την υγεία μας είναι άλλοι οι ειδικοί και οι υπεύθυνοι, τόσο πιο πολύ θα αναγκάζονται τα σώματά μας να μας δηλώνουν με πόνους ή ασθένειες ότι «το παρατραβήξαμε το σχοινί».

Το πώς όμως γίνεται αυτό που είπαμε παραπάνω να μας διηγούνται τα σώματα και τα συμπτώματα τις ιστορίες τους είναι ένα μεγάλο κεφάλαιο αυτό του **Θεραπευτικού διαλόγου**.

Θεραπευτικός διάλογος και σωματοσυναισθηματική απελευθέρωση

Για μας από την κλασική Κρανιοϊερή Θεραπεία μένει αναπάντητο το εξής ερώτημα: Όταν στην πορεία μιας συνεδρίας σταματήσει ο Κρανιοϊερός Ρυθμός κάνουν Θεραπευτικό Διάλογο ή όχι; Είναι ο Θεραπευτικός Διάλογος και η συνυφασμένη με αυτόν Σωματοσυναισθηματική Απελευθέρωση αναπόσπαστο κομμάτι της Κλασικής Κρανιοϊερής Θεραπείας ή όχι; Αν δεν είναι, τότε αυτή η Κρανιοϊερή Θεραπεία δεν διαφέρει από οποιαδήποτε άλλη θεραπευτική προσέγγιση, όπου πολεμάμε τα συμπτώματα για να φύγουν και να αφήσουν στην ησυχία του τον Θεραπευόμενο!

Αν όμως ο Θεραπευτικός Διάλογος είναι αναπόσπαστο κομμάτι της κλασικής Κρανιοϊερής Θεραπείας, τότε με ποια ηθική συμβαδίζει το να βαπτίζονται, ελαφρά τη καρδία, «Κρανιοϊεροί Θεραπευτές» άνθρωποι που έκαναν ένα ή δυο τετραήμερα σεμινάρια και δεν έχουν ιδέα από Θεραπευτικό Διάλογο; Τι θα κάνει ένας τέτοιος «Κρανιοϊερός Θεραπευτής» όταν, κάνοντας με αμοιβή μια συνεδρία σαν Θεραπευτής, αρχίζει ο Θεραπευόμενός του να «φρικάρει» Σωματοσυναισθηματικά;

Και στην κλασική Κρανιοϊερή Θεραπεία υπάρχει ο Θεραπευτικός Διάλογος μόνο που τίθεται το ερώτημα ποιος Θεραπευτικός Διάλογος εφαρμόζεται, πού βασιζέται, πόση βιωματική εμπειρία έχουν αυτοί που κάνουν διάλογο στις συνεδρίες τους; Πόσο έχουν μάθει ότι όταν στην συνεδρία εμφανιστεί μια τραυματική εμπειρία μπορεί αν ΔΕΝ ΞΕΡΕΙ ο θεραπευτής να «Επαυτραυματιστεί» ο θεραπευόμενος και να καταγραφεί το τραύμα αυτό ακόμη πιο βαθιά στους ιστούς και τα κύτταρα του σώματός του με αποτέλεσμα να υποφέ-

ρει ακόμη περισσότερο; Πόσα βιώματα μπορεί να έχει κανείς μέσα σε τέσσερες, άντε σε οχτώ ημέρες;

Στην **Νέο-Κρανιοϊερή Θεραπεία** είναι νόμος της εκπαίδευσής μας ότι οι μαθητές που βρίσκονται σε οποιοδήποτε στάδιο της εκπαίδευσής τους απαγορεύεται να αμειβονται και ως έχουν μετά από δύο Level πολύ περισσότερο Σεβασμό και Γνώσεις από αυτούς της κλασικής κρανιοϊερής θεραπείας των δύο τετραημέρων. Επίσης δεν κάνουν κατά την διάρκεια της εκπαίδευσής τους συνεδρίες σε αγνώστους και σε επαγγελματικούς χώρους, παρά μόνον σε γνωστούς, φίλους και συγγενείς τους και αυτό για να είναι ξεκάθαρο το ότι **“Εσύ θα ξαπλώσεις για να εμπλουτίσω εγώ τις εμπειρίες μου, ακούγοντας το σώμα σου και εγώ θα σου προσφέρω τον χρόνο μου δηλαδή τα 60 με 70 λεπτά της συνεδρίας”**.

Από το ξεκίνημα της εκπαίδευσής τους βιώνουν οι εκπαιδευόμενοι μας **τι είναι Θεραπευτικός Διάλογος** και **τι είναι Σωματοσυναισθηματική Απελευθέρωση** και το βάθος μιας τέτοιας εμπειρίας. Μαθαίνουν από την αρχή να έχουν **Δέος** και **Σεβασμό** στον Θεραπευτικό Διάλογο και πόσο μεγάλη ευθύνη είναι το να Συμπορευτεί κανείς μαζί με κάποιον Ταξιδιώτη του σε ένα **τραύμα** το οποίο το σώμα του αποφασίζει να θεραπεύσει με τον συγκεκριμένο Συνοδοιπόρο του. Έτσι βήμα βήμα και χέρι χέρι οδηγούνται οι μαθητές μας στην **ευθύνη** του να είσαι **παρών** και **εκεί** την στιγμή που το σώμα του Ταξιδιώτη αποφασίζει ότι **“τώρα θέλω να λυτρωθώ από το τραύμα που κουβαλάω μια ζωή”**. Μέχρι να φτάσουν στο Level 4 της εκπαίδευσής τους έχουν κάνει πολλά βιώματα και έχουν δεχτεί πολλές συνεδρίες από εμάς τους δασκάλους τους, καθώς επίσης **έχουν συνυπάρξει και συμβιώσει** πολλές συνεδρίες συμμαθητών τους στα δεκαήμερα βιωματικά σεμινάρια μας. Βιώνουν πώς είναι να νιώθει τον Συνοδοιπόρο δίπλα σου στη διάρκεια του Ταξιδιού σου που είναι το βίωμα της συγκεκριμένης συνεδρίας, τώρα. Έτσι όταν φτάσει η στιγμή του Level 4 του σεμιναρίου που έχει τον Τίτλο **“ΜΑΘΑΙΝΩ ΝΑ ΑΚΟΥΩ”**, σημαίνει δεν υπάρχει εγώ σαν ΕΓΩ στην συνεδρία του άλλου, τότε είναι οι μαθητές μας έτοιμοι να αφομοιώσουν τις αρχές του Θεραπευτικού Διαλόγου, ο οποίος δεν είναι απλά Dialoguing and Imagination αλλά είναι εναρμονισμένα και αλληλοσυμπληρώνοντα στοιχεία από την **Τραυματοθεραπεία**, την **Gestalt therapy**, το **NLP (Νευρογλωσσικός Προγραμματισμός)**, το **Process Work**, τη **Ψυχοκινητική Αναπαράσταση** και το **Δρόμο της Καρδιάς** και της Υπακοής, Αποδοχής και Εμπιστοσύνης στην μοναδικότητα του άλλου, δηλαδή του Ταξιδιώτη.

Για μας ο Θεραπευτικός Διάλογος, όπως τον περιγράψαμε παραπάνω, είναι **αναπόσπαστο** κομμάτι μιας συνεδρίας και χωρίς αυτόν θα κινηθεί η συνεδρία σε ρηγά νερά και ο Θεραπευόμενος/Ταξιδιώτης θα κάνει πολλές συνεδρίες χωρίς να απαλλαγεί από αυτό που τον κάνει να υποφέρει. Για να μπορέσει κανείς λοιπόν να ασκήσει τον Θεραπευτικό Διάλογο δεν μπορεί να τον μάθει σε μερικές ώρες βλέποντας φιλμ συνεδριών με Θεραπευτικό Διάλογο ή αναπτύσσοντας την θεωρία του Διαλόγου ή διαβάζοντας βιβλία, αλλά μόνο όταν τον βιώνει συνεχώς σαν εμπειρία είτε στον εαυτό του, είτε σε άλλους στα εντατικά σεμινάρια των έξι δεκαημέρων, συνεχώς αντιμέτωπος με τον άνθρωπο και τον εαυτό του.

Το πόσο ενδιαφέρον είναι το να είσαι Συνοδοιπόρος σε μια συνεδρία μας θα αναφερθούμε σε μια από τις πρόσφατες συνεδρίες μας με θέμα τον Θάνατο ενός

Νέο-ΚΡΑΝΙΟΙΕΡΗ ΘΕΡΑΠΕΙΑ
Θερινή Ακαδημία για Αρχάριους στην Κορινθία
30. Ιουλ. - 9 Αυγ.
Πληροφορίες:
Τηλ.: 2310 950159
Κιν.: 6945 703890
www.neocranio.com
neocraniosacral@gmail.com

ΚΡΕΒΑΤΙΑ Μασάζ Ζέλνα
Αεριοπύλη Τα πιο αξιόπιστα της αγοράς
Γερμανικής κατασκευής Πτυσσόμενα Μεταβλητού Ύψους Βάρος 12 kg 3 Χρόνια Εγγύηση
Από 300,-€

ΚΑΡΕΚΛΕΣ On Site Από 290,-€
Διάφορα Μοντέλα Πτυσσόμενες Πλήρως Ρυθμιζόμενες

www.neocranio.com
Τηλ Παραγγελιών: 2310-950159 & κιν.: 6945 703890

αγαπημένου προσώπου. Ο θάνατος γενικά είναι ένα θέμα που εμφανίζεται πολύ συχνά στις συνεδρίες είτε σαν Φόβος του θανάτου ή σαν επιθυμία κάποιου να πεθάνει, ή σαν γεγονός που συνταράζει την ζωή ενός ανθρώπου με τον χαμό ενός αγαπημένου του. Ο Γιάννης ήρθε σε μας γιατί μετά τον πρόσφατο θάνατο του πατέρα του έχασε το έδαφος κάτω από τα πόδια του, γεμάτος ενοχές ότι δεν πρόσφερε πολλά και δεν του συμπαραστάθηκε όσο έπρεπε τις τελευταίες μέρες πριν «φύγει». Στη συνεδρία άρχισαν να εμφανίζονται τα πόδια του να είναι πάρα πολύ βαριά και ασήκωτα. Τα πόδια λένε ότι βαρύ είναι και το φορτίο που έχουν να κουβαλήσουν, δηλαδή τον θάνατο. Στην προτροπή μας να μας πουν τίνας τον θάνατο φορτώνονται και βαραίνουν, απαντούν «τον θάνατο του πατέρα του και όλο το φορτίο που τους φόρτωσε ο ίδιος με τις ενοχές του».

Ο Γιάννης διηγείται ότι έφυγε την βραδιά εκείνη από το νοσοκομείο γιατί είχε εξουθενωθεί από τα ξενύχτια και μία ώρα μετά τον ειδοποίησαν ότι έφυγε ο πατέρας του. Κλαίει γοερά και με λυγμούς και μέσα στα αναφιλητά του καλεί τον πατέρα του. Έρχεται σε επικοινωνία μαζί του. Τον βλέπει να είναι γεμάτος καλοσύνη στο βλέμμα του, κανένα παράπονο και την επιβεβαίωση ότι τώρα είναι καλά και ευτυχισμένος. Προτρέπει τον Γιάννη να δει την ζωή που έχει μπροστά του. Αυτός όμως είναι κολλημένος στον θάνατο και στην απόγνωση. Τον προτρέπουμε να το πει και στον πατέρα του κοιτάζοντάς τον στα μάτια. Ο Πατέρας του λέει ξανά «**Κοίτα τη ζωή, είναι παντού γύρω σου ζήσε την, γεύσου την!**». Με την νέα προτροπή του πατέρα του κάτι σαν να ξύπνησε μέσα του και βλέπει τον εαυτό του στην αυλή του σχολείου που είναι δάσκαλος γεμάτη παιδιά, φωνές, ζωντάνια...ζωή. Κατανοεί τι του λέει ο πατέρας του. Συνειδητοποιεί ότι **το έχει καθημερινά μπροστά του γύρω του, αυτό που λέγετε ζωή** και είναι επιλογή του να κολλήσει στον καθημερινό θάνατο ή να επιλέξει την **ζωή που είναι αυθορμητισμός, χαρά, γέλιο, παιχνίδι, κλάμα, πόνος** και τανάπαυιν.

Έρχεται και ο πατέρας του εκεί με τα παιδιά χαιρέται που κατάλαβε ο γιος του το μήνυμά του. **Γεμίζει ελαφρότητα** το προσώλιο του σχολείου! Όλα γίνο-

νται με μιας ανάλαφρα, νιώθει τα πόδια του να είναι πολύ ελαφριά και να τον λένε «**τώρα νιώθουμε ότι δεν μας φορτώνεις με βάρος**». Αρχίζει να παίζει με τα παιδιά και τον πατέρα του στην αυλή του σχολείου και με μιας μπορεί μέσα από το παιχνίδι να τον αφήσει να φύγει από καρδιάς, γνωρίζοντας τώρα ότι αυτό είναι το μήνυμα δηλαδή «**Έχε εμπιστοσύνη, μείνε με την καρδιά σου και αυτή σε συντροφεύει στην ΖΩΗ**». Στο σημείο αυτό αρχίζει και φεύγει ο πατέρας προς τον ουρανό γεμάτος χαρά, σαν ένα μπαλόνι που μας έφυγε από το χέρι μας θλίβει μεν που το χάσαμε και μας γεμίζει ταυτόχρονα με χαρά το θέαμά του να απομακρύνετε στον Ουρανό. Ο Γιάννης είναι γεμάτος αγάπη για αυτόν και για τον εαυτό του και λέει φωναχτά: «**Ναι, θέλω να ζήσω από δω και στο εξής για μένα!**». Το σώμα του γίνεται «σαν βούτυρο» μαλακό και γεμάτο δύναμη και ευεξία. Την Αλήθεια του αυτή με το σωματικό βίωμα την συνειδητοποιεί και την καταγράφει σαν μια εντελώς δική του εμπειρία που δεν μπορεί κανείς πλέον να του την πάρει. Είναι δική του! Τις επόμενες μέρες μας είπε ότι έδωσε πολύ χώρο στον εαυτό του **να αποχαιρετήσει τον πατέρα του «από την καρδιά του»** και η Κατάθλιψη του έφυγε καθώς και οι ενοχές του. Είναι Ανάλαφρος!

Στο συγκεκριμένο παράδειγμα ήταν πολύ βασικό θέμα της συνεδρίας να έχει την αίσθηση ο Γιάννης και το σώμα του, ότι εμείς οι Συνοδοίποροι του, έχουμε χρόνο και τον περιμένουμε να κάνει αυτός το βήμα που θα βρει την δική του Αλήθεια. Γι' αυτό στις συνεδρίες μας δίνουμε χρόνο και δεν είναι τυχαίο ότι οι συνεδρίες μας διαρκούν 70-75 λεπτά και όχι 45 με 60 λεπτά που είναι οι συνεδρίες της κλασικής Κρανιοϊερής Θεραπείας.

Η Νέο-Κρανιοϊερή θεραπεία δεν χρειάζεται προσμίξεις, ούτε και να χρησιμοποιηθεί σαν συμπλήρωμα άλλης θεραπείας!

Η φιλοσοφία μας είναι ότι στο κάθε σώμα βρίσκεται όλο το μυστικό της θεραπείας του, αρκεί να του προσφέρουμε Αγάπη που σημαίνει απόλυτη Αποδοχή στην Αλήθεια του και Εμπιστοσύνη ότι αυτό το σώμα θα μας οδηγήσει στο μονοπάτι που οδηγεί στην υγεία και ισορροπία του Ταξιδιώτη. Όταν αγγίζουν τα χέρια μας το σώμα στέλνουν το μήνυμα «**Εσύ σώμα γνωρί-**

ζεις, εγώ σ' ακολουθώ οπουδήποτε χρειαστείς την παρουσία μου και έχω πολύ χρόνο να σε περιμένω». Ακόμη και αν δεν κάνει κάτι το σώμα δεν πάρει δηλαδή τον δρόμο που οδηγεί στην ίαση ή ισορροπία του Ταξιδιώτη, δεν απογοητευόμαστε. **Το σώμα είναι ο σοφός που γνωρίζει...** και όχι εμείς. Είμαστε όμως πολύ καλά εκπαιδευμένοι **να ακούμε το σώμα** και όταν αυτό μας χρειαστεί να το ακολουθήσουμε εκεί που γνωρίζει αυτό ότι τώρα χρειάζεται την παρουσία μας, για να βρει την «παλιά του υγιή κατάσταση». Είμαστε στην κυριολεξία Συνοδοίποροι και όχι Οδηγοί της συνεδρίας. Δεν υπάρχει το ΞΕΡΩ μας στην συνεδρία. Η παρουσία μας είναι μια συνεχής ΠΡΟΤΡΟΠΗ: «αν θέλεις βρες το μονοπάτι που οδηγεί στην ισορροπία σου». Και αυτό το μονοπάτι περνά πολλές φορές και από τραύματα όπου υπάρχει πολύς πόνος μέσα από τον οποίο έρχεται όμως η ΑΥΤΡΩΣΗ **μια για πάντα**. Και αυτό μας ενδιαφέρει πάρα πολύ, να λυτρωθεί ο άνθρωπος όσο γίνεται γρηγορότερα από αυτό από το οποίο υποφέρει, ΜΟΝΟΣ του. Ο Γιάννης του παραδείγματός μας παραπάνω χρειάστηκε δύο συνεδρίες, αυτό ήταν!

Στην Κλασική Κρανιοϊερή Θεραπεία οι πολλές συνεδρίες θα φέρουν ίσως το επιθυμητό αποτέλεσμα ή και όχι!

Εκινώντας λοιπόν από την προσέγγιση μας ότι το σώμα ξέρει και ότι ο πόνος δεν είναι εκεί για να τον πολεμήσουμε αλλά να τον ακούσουμε, πώς είναι δυνατόν να προσμίσουμε αυτήν την Φιλοσοφία του αγ-γίγματος μας με την προσέγγιση όλων των θεραπευτικών προσεγγίσεων που σκοπό έχουν να απαλλάξουν με οποιονδήποτε τρόπο τον Θεραπευόμενο από τον πόνο ή την ασθένειά του; Η Απάντησή μας είναι: Αδύνατον!

Η κλασική Κρανιοϊερή Θεραπεία μπορεί να το κάνει γιατί η προσέγγισή της είναι να φέρει ο θεραπευτής ισορροπία, όπως είπαμε στο πρώτο μέρος του άρθρου μας. Αρα μπορεί ο θεραπευτής της κλασικής κρανιοϊερής Θεραπείας εφαρμόζοντας μια άλλη θεραπεία να προσθέσει και λίγα στοιχεία από την Κρανιοϊερή του.